

Een nieuwe staatshervorming betekent niet automatisch het lossen van de band tussen Brussel en Vlaanderen. Het volstaat wat creatief te zijn. Waarom zouden trouwens twee systemen van kinderbijslag in Brussel onhaalbaar zijn, zoals sommigen beweren? In elk geval niet om technische of ethische redenen, want zulke verschillen bestaan vandaag al. Het bedrag van de kinderbijslag is nu al verschillend naargelang van het statuut van de ouders (zelfstandige, loontrekkende, ambtenaar,...). Twee verschillende regimes kunnen ook perfect naast elkaar bestaan, zoals de zorgverzekering, maar ook het christelijk ziekenfonds nu al bewijzen: in Brussel moet je aansluiten bij MC (Franstalig) óf bij CM (Nederlandstalige), en beide regimes zijn verschillend. Het is inderdaad één politieke kwestie. Franstalig België/Brussel wil de invloed van de Vlaamse gemeenschap in Brussel zoveel mogelijk terugdringen. Dát is de kern van de zaak, en blijktbaar zijn ook sommige Vlaamse partijen van plan te berusten en zo Brussel stukje bij beetje los te laten. Dat zal het uiteenvallen van het land alleen maar versnellen, en dat weten bepaalde Franstaligen ook, maar zo proberen ze Brussel volledig binnen hun invloedssfeer te krijgen voor als het zo ver komt. Ondertussen staren sommige Vlaamse politici zich blind op de zogenaamde technische en ethische hinderpalen en verliezen ze uit het oog waar het sommige Franstaligen écht om te doen is.

**Johan Van den Driessche, bestuurder
Voka-Comité Brussel en HUB**